

LJUBEZEN DO DOMOVINE

Po letu 1945 Janez nikoli več ni videl domovine. Preden se je leta 1952 končno ustalil na Tajvanu, je moral prepotovati polovico sveta. Se še spomnite, kje vse je bil? Tega otoka potem ni več zapustil. Ostal je med svojimi ljubljenimi Kitajci.

A vedno se je imel zgolj in samo za Slovenca. Ponosen je bil na svoje poreklo in na to, da je Slovenec. Še za časa študija v Ljubljani, Zagrebu in Gradcu ter specializacije, ki jo je opravljal na Dunaju in tudi v Beogradu, mu je kaj hitro prekipelo, če se je kdo ponorčeval iz njegovih kmečkih korenin. Nikoli nikomur ni dovolil zaničevati svojega izvora ali narodne pripadnosti.

Po smrti, leta 1990, so si dr. Janeža zaradi njegovih izjemnih zaslug mnogi želeli lastiti. A bil je naš človek. Svojo domovino je, kljub temu, da ga je zavrgla, neizmerno ljubil. Nekoč je z misijonarjem in velikim prijateljem Andrejem Majcnom med pogovorom o prihodnosti Slovenije rekel: »Naš program je svobodna Slovenija v evropskem prostoru.« Te preroške besede so se nato uresničile slabo leto po njegovi smrti.

Zapomnite si: **»Kdor ne ljubi svojega naroda, tudi ljudi drugih narodnosti ne bo mogel imeti rad.«**

Kdaj je Slovenija postala neodvisna država (datum in leto) in kako se imenuje praznik, ki ga na ta dan praznujemo? Zapiši si! Se mogoče imenuje Dan samostojnosti in enotnosti? Ljubi svojo domovino!

